

СИЛАБУС З ДИСЦИПЛІНИ

Курс за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології»

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Освітня програма (галузь, спеціальність, рівень вищої освіти, форма навчання)	22 Охорона здоров'я, 228 Педіатрія, третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти, денна (очна, вечірня), заочна форма
Назва навчальної дисципліни	Педіатрія Курс за вибором «Актуальні питання дитячої алергології»
Кафедра	Педіатрії №2
Е-mail кафедри	kaf_pediatrics_2@meduniv.lviv.ua
Викладачі (імена, прізвища, наукові ступені і звання викладачів, які викладають дисципліну, контактний e-mail, Google scholar, Scopus)	Беш Л.В., д. мед. н., професор E-mail: lesya.besh@gmail.com https://scholar.google.com/citations?hl=ru&user=gRjEeyAAAAAJ Scopus Author ID: 57216583207 ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1897-7461 Researcher ID: ABH-1699-2020
Рік навчання (рік, на якому реалізується вивчення дисципліни)	За вибором
Тип дисципліни/модулю (обов'язкова/ вибіркова)	Вибіркова
Кількість кредитів ECTS	3
Кількість годин (лекції/семінарські/практичні заняття/самотійна робота аспірантів)	10/34/46
Консультації	Згідно з розкладом

2. АНОТАЦІЯ ДО ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна програма дисципліни «Актуальні питання дитячої пульмонології» (курс за вибором) включає найважливіші сучасні досягнення дитячої алергології щодо діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених алергічних захворювань у дітей.

Навчальна програма визначає орієнтацію й основний фокус цього курсу за вибором, обсяг кредитів ЄКТС, перелік загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, нормативний і варіативний зміст підготовки фахівця, сформульований у термінах результатів навчання та вимоги до контролю якості освіти.

Під час навчання аспірант повинен досягнути високого рівня теоретичної професійної підготовки, розуміння загальних концепцій та використання відповідних методологічних підходів. Передбачається формування всебічних знань щодо різних клінічних варіантів перебігу й ускладнень найбільш поширених респіраторних захворювань у дітей, умінь планувати обстеження хворої дитини й інтерпретувати отримані результати, проводити диференційну діагностику і встановлювати клінічний діагноз. У визначенні тактики надання медичної допомоги таким дітям аспірант повинен вміти застосовувати найсучасніші досягнення доказо-

вої медицини. Особлива увага приділяється діагностиці невідкладних станів, удосконаленню навичок надання екстреної допомоги, застосуванню сучасних технологій інтенсивної терапії, а також умінням вести медичну документацію.

Для вивчення й обговорення аспіранту пропонуються актуальні питання диференційної діагностики, лікування, невідкладної допомоги і профілактики найбільш поширених респіраторних захворювань у дітей, зокрема стенозуючого ларинготрахеїту, обструктивного бронхіту, бронхіоліту, пневмонії, бронхо-легеневої дисплазії, різних варіантів хронічної і спадкової бронхолегеневої патології.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості клінічного перебігу, сучасні методи діагностики та новітні технології в лікуванні дітей з найбільш поширеною респіраторною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: пропедевтика дитячих хвороб, дитячі інфекційні хвороби, анестезіологія й інтенсивна терапія, клінічна фармакологія, радіологія, імунологія, соціальна медицина, нормальна фізіологія, нормальна анатомія, патологічна анатомія, мікробіологія, ендокринологія.

3. МЕТА І ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Актуальні питання дитячої пульмонології» (курс за вибором), є здобуття та поглиблення знань, навичок, умінь й інших компетенцій, необхідних для продукування нових ідей і вирішення комплексних завдань з охорони здоров'я дітей з респіраторною патологією.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Актуальні питання дитячої пульмонології» (курс за вибором), є:

- отримати сучасні теоретичні знання;
- сформулювати, оновити і поглибити професійні компетентності;
- удосконалити практичні навички й уміння з питань надання медичної допомоги, діагностики, лікування, профілактики та спостереження в динаміці за дітьми з проявами респіраторної патології;
- уміти аналізувати типові та атипові варіанти перебігу найбільш поширених респіраторних захворювань у дітей та виявляти їх ускладнення;
- уміти складати план обстеження й інтерпретувати дані лабораторних та інструментальних обстежень, визначати прогноз;
- уміти диференціювати, обґрунтовувати і формулювати діагноз найбільш поширених респіраторних захворювань у дітей;
- уміти визначати тактику лікування найбільш поширених респіраторних захворювань у дітей;
- уміти діагностувати та надавати медичну допомогу у разі розвитку невідкладних станів, зумовлених респіраторною патологією.

4. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньо-наукової програми вивчення дисципліни забезпечує набуття здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії таких **компетентностей і програмних результатів навчання:**

Інтегральна компетентність: здатність ефективно вирішувати комплексні наукові та практичні проблеми в галузі медицини, організувати і виконувати власну науково-дослідницьку роботу з метою генерування нових систематизованих знань, що мають теоретичне і практичне значення, можуть успішно впроваджуватись у вітчизняний й міжнародний дослідницький та освітній простір, практичну медицину й інші сфери життя.

Загальні компетентності (ЗК): знати етіологію, патогенез, класифікацію, клінічні ознаки, сучасні стандарти діагностики, диференціальну діагностику, лікування, невідкладну

допомогу, профілактику і прогноз у дітей з найбільш поширеними алергічними захворюваннями; актуальні наукові завдання та проблеми дитячої алергології.

Фахові (спеціальні, предметні) компетентності (ФК)

Аспіранти повинні вміти:

а) діагностувати та лікувати найбільш поширені алергічні захворювання у дітей відповідно до Національних стандартів та протоколів з використанням сучасних досягнень науки і техніки;

б) виконувати діагностичні процедури й інтерпретувати результати сучасних методів дослідження, здійснювати окремі лабораторні й інструментальні дослідження самостійно у межах наукової роботи;

в) застосовувати сучасні медичні інформаційні технології та медичну літературу для діагностики та лікування найбільш поширених алергічних захворювань у дітей;

г) проводити патентно-інформаційний пошук з обраної науково-практичної тематики у вітчизняних та закордонних джерелах, наукометричних базах;

д) критично аналізувати сучасні дані, розробляти і синтезувати нові ідеї з актуальних проблем дитячої алергології;

е) впроваджувати досягнення науки і техніки у клінічну практику.

Аспіранти повинні мати уявлення про:

а) застосування принципів доказової медицини у прийнятті діагностичних і терапевтичних рішень у дітей з найбільш поширеними алергічними захворюваннями у дітей;

б) нові напрямки наукових досліджень в дитячій алергології;

в) етичні принципи та методологію наукового дослідження;

г) сучасні підходи до міждисциплінарних наукових досліджень.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 1. Безперервно самовдосконалюватись та застосовувати здобуті науково-професійні знання та вміння з питань профілактичних технологій в системі охорони здоров'я в науковій, фаховій та освітній діяльності.

ПРН 2. Використовувати набуті концептуальні та методологічні знання для організації й самостійного виконання наукового дослідження в галузі профілактичних технологій у системі охорони здоров'я. Опрацьовувати алгоритм управління профілактикою захворюваності на всіх рівнях надання медичної допомоги населенню; здатність до планування та проведення заходів профілактики хвороб серед населення, у т.ч. у співпраці з фахівцями громадського здоров'я.

ПРН 3. Добирати, аналізувати, інтерпретувати, коректно оцінювати і творчо використовувати медичну наукову інформацію щодо застосування медико-профілактичних валеологічних/синологічних технологій з метою формування здорового способу життя.

ПРН 4. Вміти виявити й окреслити труднощі щодо застосування оздоровчо-реабілітаційних заходів, карантинних заходів щодо запобігання розповсюдження інфекційних захворювань в епідемічних вогнищах з подальшим визначенням шляхів їх вирішення.

ПРН 5. Продукувати нові знання й ідеї, формулювати наукові гіпотези, теорії та концепції в профілактичній роботі лікаря з урахуванням та дотриманням принципів наукової етики й академічної доброчесності.

ПРН 6. Самостійно аналізувати, інтерпретувати, критично оцінювати, узагальнювати, систематизувати клінічні та наукові дані медико-профілактичних технологій в системі охорони здоров'я.

ПРН 8. Обирати, застосовувати і вдосконалювати сучасні методики дослідження щодо вибору медико-профілактичних технологій, що формують первинну, вторинну й третинну профілактику.

ПРН 9. Розробляти та впроваджувати інноваційні медико-профілактичні технології щодо медичного обслуговування населення на підставі статистичних даних, експертного оцінювання та даних соціологічних досліджень, визначати фактори, що перешкоджають підви-

щенню якості та безпеки медичної допомоги, обґрунтовувати управлінські рішення щодо підвищення якості та безпеки медико-профілактичної допомоги.

ПРН 15. Розвивати комунікації та застосовувати навички міжособистісних взаємодій в науковому, професійному, освітньому та міждисциплінарному середовищі.

ПРН 16. Дотримуватися принципів наукової етики у роботі з пацієнтами щодо пропаганди здорового стилю життя.

ПРН 17. Використовувати принципи академічної доброчесності та нести відповідальність за достовірність отриманих та оприлюднених наукових результатів.

Очікувані результати навчання з дисципліни

Забезпечення підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців, інтегрованих до світового науково-інформаційного простору, здатних до продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем дитячої пульмонології і педіатрії, виконання дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань з дитячої алергології і педіатрії.

5. НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

Розділ	Назва курсу, розділу	Кредити	Години	Вид заняття (години)		
				лекції	практичні заняття	самостійна робота
1	Синдром кашлю та ціанозу в педіатричній практиці.		16	2	6	8
2	Бронхообструктивний синдром в педіатрії : сучасне трактування, діагностика, лікування. Бронхіальна астма.		20	2	8	10
3	Особливості перебігу пневмоній на сучасному етапі, ускладнення, тактика лікування.		20	2	8	10
4	Хронічні та спадкові бронхолегеневі захворювання у дітей: труднощі діагностики і лікування.		14	2	4	8
5	Невідкладні стани в дитячій пульмонології.		20	2	8	10
	Разом	3	90	10	34	46
	Підсумковий контроль				Залік	

Теми лекцій

	Назва	Години
1	Синдром кашлю та ціанозу в педіатричній практиці.	2
2	Бронхообструктивний синдром в педіатрії : сучасне трактування, діагностика, лікування. Бронхіальна астма.	2
3	Особливості перебігу пневмоній на сучасному етапі, ускладнення, тактика лікування.	2
4	Хронічні та спадкові бронхолегеневі захворювання у дітей: труднощі діагностики і лікування.	2
5	Невідкладні стани в дитячій пульмонології.	2
	Всього	10

Теми практичних занять

	Назва	Години
1	Синдром кашлю та ціанозу в педіатричній практиці.	6
2	Бронхообструктивний синдром в педіатрії : сучасне трактування, діагностика, лікування. Бронхіальна астма.	8
3	Особливості перебігу пневмоній на сучасному етапі, ускладнення, тактика лікування.	8
4	Хронічні та спадкові бронхолегеневі захворювання у дітей: труднощі діагностики і лікування.	4
5	Невідкладні стани в дитячій пульмонології.	8
	Всього	34

ПЛАН САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ

	Назва	Години
1	Синдром кашлю та ціанозу в педіатричній практиці.	8
2	Бронхообструктивний синдром в педіатрії : сучасне трактування, діагностика, лікування. Бронхіальна астма.	10
3	Особливості перебігу пневмоній на сучасному етапі, ускладнення, тактика лікування.	10
4	Хронічні та спадкові бронхолегеневі захворювання у дітей: труднощі діагностики і лікування.	8
5	Невідкладні стани в дитячій пульмонології.	10
	Всього	46

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Видами навчальної діяльності аспірантів згідно з навчальним планом є:

- а) лекції,
- б) практичні заняття,
- в) самостійна робота аспірантів (СРА)

1. Словесні методи: лекція, бесіда, розповідь, пояснення, робота з літературою.
2. Наочні методи: ілюстрування, демонстрування, спостереження.
3. Практичні методи: ситуаційні задачі, самостійна робота, пошуково-дослідницька робота.
4. Інтерактивні методи: дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, кейс-метод, ділова гра.

7. ВИДИ КОНТРОЛЮ (ПОТОЧНИЙ І ПІДСУМКОВИЙ)

Поточний контроль

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу. Формами поточного контролю є:

- а) індивідуальне усне опитування, співбесіда;
- б) розв'язання типових ситуаційних задач.

Комплексне оцінювання навчальної діяльності здійснюється виставленням традиційної оцінки, яка конвертується у бали відповідно у кожному з занять, аспірант отримує на занятті: оцінку «5» - якщо він виконав правильно не менше 90% навчальних завдань; оцінку «4» - якщо він виконав правильно не менше 80% навчальних завдань; оцінку «3» - якщо він виконав правильно не менше 60% навчальних завдань; оцінку «2» - якщо він виконав правильно менше 60% навчальних завдань.

На кінцевому етапі заняття викладач виставляє набрану суму балів і традиційну оцінку в журналі успішності.

Самостійна робота виконується аспірантом, здобувачем самостійно поза межами аудиторних занять, оцінюється на практичних заняттях і є складовою підсумкової оцінки аспіранта.

Критерії оцінювання навчальної діяльності

- 5/"відмінно" – аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;
- 4/"добре" – аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;
- 3/"задовільно" – аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;
- 2/"незадовільно" – аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Схема нарахування та розподіл балів

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність аспіранту, здобувачу виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою, при цьому враховуються всі види робіт, передбачені програмою. Аспірант, здобувач отримує оцінку з кожної теми. Всі виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються в бали. Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$X = \frac{\text{СА} \times 200}{5}$$

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала
5	200	4,6	184	4,17	167	3,77	151	3,35	134
4,97	199	4,57	183	4,14	166	3,74	150	3,32	133
4,95	198	4,52	182	4,12	165	3,72	149	3,3	132
4,92	197	4,5	180	4,09	164	3,7	148	3,27	131
4,9	196	4,47	179	4,07	163	3,67	147	3,25	130
4,87	195	4,45	178	4,04	162	3,65	146	3,22	129
4,85	194	4,42	177	4,02	161	3,62	145	3,2	128
4,82	193	4,4	176	3,99	160	3,57	143	3,17	127
7,8	192	4,37	175	3,97	159	3,55	142	3,15	126

4,77	191	4,35	174	3,94	158	3,52	141	3,12	125
4,75	190	4,32	173	3,92	157	3,5	140	3,1	124
4,72	189	4,3	172	3,89	156	3,47	139	3,07	123
4,7	188	4,27	171	3,87	155	3,45	138	3,02	121
4,67	187	4,24	170	3,84	154	3,42	137	3	120
4,65	186	4,22	169	3,82	153	3,4	136	Менше 3	Недостатньо
4,62	185	4,19	168	3,79	152	3,37	135		

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант / здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить **200 балів**. **Мінімальна кількість балів**, яку повинен набрати аспірант / здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить **120 балів**.

Підсумковий контроль

Загальна система оцінювання проводиться по завершенню вивчення дисципліни у вигляді заліку.

Шкали оцінювання: традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ECTS

Залік - це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних заняттях.

Вид підсумкового контролю	Методика проведення підсумкового контролю	Критерії
Залік	Мають бути зараховані всі теми, винесені на поточний контроль. Оцінки з 4-бальної шкали конвертуються у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів»	Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант, здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант, здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 120 балів.

Бали з дисципліни для аспірантів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати аспірант	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати аспірант	2

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності аспірантів, здобувачів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

Методичне забезпечення

- Робоча навчальна програма дисципліни;
- Силабус навчальної дисципліни;

- Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи аспірантів;
- Методичні вказівки до практичних занять для аспірантів;
- Методичні вказівки до самостійної роботи для аспірантів;
- Ситуаційні задачі до практичних занять;
- Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль.

8. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

1. Причини і механізми розвитку бронхообструктивного синдрому в педіатрії.
2. Критерії діагностики синдрому бронхіальної обструкції.
3. Критерії діагностики, класифікація і особливості трактування бронхіальної астми у дітей.
4. Клінічні прояви бронхіальної астми, диференційно-діагностичні ознаки різних варіантів захворювання у дітей.
5. Особливості перебігу бронхіальної астми залежно від ступеня важкості та рівня контролю.
6. Невідкладна допомога при гострих проявах синдрому бронхіальної обструкції.
7. Принципи та методи етапного лікування бронхіальної астми у дітей.
8. Особливості сходиноквої базисної стратегії лікування бронхіальної астми у дітей.
9. Клінічні особливості і оцінка важкості загострення бронхіальної астми у дітей.
10. Первинна і вторинна профілактика бронхіальної астми.
11. Особливості перебігу бронхіальної астми залежно від віку дітей.
12. Визначення ступенів дихальної і вентиляційної недостатності.
13. Перерахувати спірометричні показники обструктивного типу вентиляційної недостатності.
14. Діагностична цінність визначення FeNo у дітей, хворих на бронхіальну астму.
15. Особливості проявів дихальної недостатності у дітей різних вікових груп.
16. Назвіть клінічні ознаки ускладненого перебігу БОС.
17. Який критерій БОС є найбільш інформативним для діагностики?
18. В яких випадках призначаються стероїдні протизапальні препарати системної дії?
19. Інгаляційні кортикостероїди: коли і як призначати?
20. Які лікувальні міроприємства проводять для покращення мукоциліарного кліренсу?
21. Що призначається при проведенні реабілітаційної терапії бронхіальної астми у дітей?
22. Перерахувати інгаляційні бронхолітичні препарати і охарактеризувати особливості їх застосування (для кожної групи окремо).
23. Які методи фізіотерапії можна використати для лікування дітей з проявами БОС?
24. Особливості діагностики позалікарняної пневмонії
25. Діагностика лікарняних пневмоній, особливості етіології.
26. Як оцінювати різні варіанти задишки у дітей?
27. Спірометричні показники у разі розвитку різних варіантів задишки у дітей.
27. Відмінності проявів дихальної недостатності при бронхіоліті і пневмонії.
28. Чим відрізняється перебіг крупозної пневмонії від інших форм пневмоній?
29. Чому крупозною пневмонією практично не хворіють діти 1-го року життя?
30. Назвіть клінічні ознаки ускладненого перебігу пневмонії.
31. Який критерій пневмонії є найбільш інформативним для діагностики?
32. Як відрізняється етіотропна терапія при «домашніх», «лікарняних» і атипових пневмоніях.
33. В яких випадках призначаються нестероїдні протизапальні препарати?
34. Які лікувальні заходи проводять для покращення мукоциліарного кліренсу?
35. В яких випадках проводиться імуностимуляційна терапія? Якими препаратами?
36. Що призначається при проведенні реабілітаційної терапії?
37. Імунопрофілактика пневмоній (покази для проведення, медикаменти)
38. Які методи лікувальної фізкультури застосовують для реабілітаційного лікування пневмоній.

39. Чи потрібний додатковий медикаментозний супровід до призначеної антибіотикотерапії у разі поза лікарняної пневмонії?
40. Чи показане санаторно-курортне лікування дітей, які перенесли пневмонію?
41. Невідкладна допомога при дихальній недостатності.
42. Особливості антибіотикотерапії пневмоній у дітей.
43. Діагностика хронічних бронхолегеневих захворювань.
44. Провідні клінічні симптоми хронічного бронхіту.
45. Бронхоектатична хвороба: визначення і причини.
46. Які рентгенологічні зміни спостерігаються при бронхоектатичній хворобі.
47. Які додаткові методи обстеження застосовують при бронхоектатичній хворобі.
48. Основні принципи лікування бронхоектатичної хвороби.
49. Протипокази до хірургічного лікування бронхоектазій.
50. Профілактика первинних бронхоектазій.
51. Клінічні форми хронічного облітеруючого бронхіоліту.
52. Лікування та прогноз хронічного облітеруючого бронхіоліту.
53. Невідкладна допомога при гострих проявах синдрому ціанозу.
54. Особливості антибіотикотерапії у дітей з хронічними бронхолегеневими захворюваннями.
55. Провідні клінічні симптоми та синдроми при агенезії, гіпоплазії та аплазії легень.
56. Трахеобронхомегалія (синдром Мунье-Куна): клініка, діагностика, лікування, прогноз.
57. Трахеобронхомалія: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
58. Синдром Вільямса-Кемпбелла: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
59. Бронхіолоектатична емфізема Лешке: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
60. Трахеобронхостравохідні нориці: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
61. Кисти легень: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
62. Секвестрація легень: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
63. Синдром Картагенера: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
64. Ідіопатичний гемосидероз легень: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
65. Первинна легенева гіпертензія (синдром Аерса): клініка, діагностика, лікування, прогноз.
66. Первинна циліарна дискінезія: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
67. Сімейна легенева емфізема: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
68. Дефіцит альфа -1-антитрипсину: клініка, діагностика, лікування, прогноз.
69. Муковісцидоз: клініка, діагностика, лікування, прогноз.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА

1. Беш Л.В., Ласиця Т.С., Беш О.М. Бронхіальна астма в практиці сімейного лікаря.- Львів : Простір-М, 2018. 116 с.
2. Волосовець О.П. Рекомендації з серцево-легеневої реанімації у дітей .Методичний посібник /О.П. Волосовець, В.І. Снісарь –Дніпропетровськ, АРТ-ПРЕС, 2015. – 48с.

3. Диференційна діагностика найбільш поширених захворювань дитячого віку. Навчальний посібник / під ред. В.М. Дудник – Видання 1-ше. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. 560 с.
4. Катілов О.В. Клінічна пульмонологія дитячого віку: посібник для вищих мед навч. закладів / О.В.Катілов, Д.В.Дмитрієв, К.Ю. Дмитрієва.- Вінниця : Нова книга, 2020.- 320 с.
5. Наказ МОЗ УКРАЇНИ від 23.12.2021 №2856 Про затвердження уніфікованого клінічного протоколу первинної та вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги «БРОНХІАЛЬНА АСТМА У ДІТЕЙ».
6. Педіатрія : в 3-х т. Т.1 : підручник для студ. вищих мед. навч. закладів IV рівня акредит./ [Артеменко Є.О., Бабаджанян О.М., Белоусова О.Ю. та ін.; за ред. Катілова О.В., Варзаря А.В., Валиуліса А., Дмитрієва Д.В.]- Вінниця: Нова Книга,2022. – С.308-506.
7. Nelson textbook of Pediatrics 21st Edition by Robert M. Kliegman, Joseph W. St Geme III, et al. Philadelphia: Elsevier, 2020.
8. Textbook of Paediatric Emergency Medicine / [edited by] P. Cameron, G. Browne, V. Mitra, S. Dalziel, S. Craig. 3rd ed. Philadelphia: Elsevier, 2019.

ДОДАТКОВА

1. Ernst Eber, Fabio Midulla. ERS Handbook of Paediatric Respiratory Medicine. 1st–ed. Hermes. 2013. 718 P.
2. McCallum GB, Bailey EJ, Morris PS et al. Clinical pathways for chronic cough in children. Cochrane Database Syst Rev 2014;(9)
3. Chang AB, Oppenheimer JJ, Weinberger M et al. Use of Management Pathways or Algorithms in Children With Chronic Cough: Systematic Reviews. Chest 2016;149(1):106-19.
4. Chang AB, Oppenheimer JJ, Weinberger M et al. Children With Chronic Wet or Productive Cough--Treatment and Investigations: A Systematic Review. Chest 2016;149(1):120-42.

Інформаційні ресурси

1. Міжнародна класифікація хвороб і причин смерті, 10-й перегляд (МКХ-10) <http://mkb-10.com>
2. <http://guidelines.moz.gov.ua/documents/2918?id=ebm00137&format=pdf>
3. <http://guidelines.moz.gov.ua/documents/2918?id=ebm00617&format=pdf>